لاسبّحنّ بحمدک اللهمّ عشیّاً و ابکاراً و یدلع لسانی بذکرک اصیلاً و اسحاراً ...

حضرت عبدالبهاء

النسخة العربية الأصلية

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۱۰۸۹

مناجات طلب مغفرت بجهت من ادرک لقآء ربّه حضرة ایادی امر الله ادیب الحبیب فی مقعد قدس جلیل

هو الله

لاسبّحنّ بحمدک اللّهمّ عشیّاً و ابکاراً و یدلع لسانی بذکرک اصیلاً و اسحاراً و ادعوک فی جنح اللّیالی راکعاً و ساجداً و اتضرّع بین یدیک قلباً و روحاً و لساناً و ارجو الرّحمة و الرّأفة و العفو و المغفرة لایادی امرک عبدک ادیب الحبیب النّسیب من خاض غمار العلوم و اطّلع باسرار الفنون و تمعّن فی الآثار و استدلّ بها علی سطوع الانوار من مطلع الاسرار ربّ انّه جاهد فی کشف الغطآء و تحرّی الحقیقة خلف القناع و ما ترک من عقبة الّا اقتحمها طلباً للوصول الیک و تمنّیاً للحصول علی منهج یوصل الیک الی ان هدیته الی سبیل الرّشد الصّراط المستقیم فسعی الی سیناآء الظّهور الوادی الایمن من الطّور و وجد علی النّار الموقدة الهدی و سمع النّدآء و اجاب الدّعآء و رجع الی القوم بالید البیضآء و ثعبان حجّتک الفاغر الفم یلقف ما یأفکون الامم فهدی نفوساً زکیّة الی الامر المبرم و سقاهم الرّحیق فی الکأس الانیق و هداهم الی سوآء السّبیل و سعی فی اعلآء کلمتک فی مملکتک و بذل جهده الجهید فی نشر نفحاتک فی بلادک الی ان ادرکه هادم اللّذّات فرجع الیک مبتهلاً متبتّلاً متضرّعاً مضطرماً بنار محبّتک فانسجم منه الدّموع بما تسعّر نیران الاشواق بین الاحشآء و الضّلوع فصعد الیک بقلب یخفق حبّاً بلقآئک و دمع یندفق طلباً لرضآئک ربّ ربّ انّه ظمآن و عندک ینبوع السّلسال و انّه جائع و عندک مائدة الجمال فیملکوت الجلال و انّه فراش یتمنّی التّهافت علی السّراج و انّه حربآء یعشق مشاهدة الشّمس فی بحبوحة النّهار ربّ اسمح له بالدّخول فیملکوت الانوار و الخلود فی بحر الاسرار انّک انت العفوّ الرّؤف الغفّار و انّک انت مجیر من استجار جوار رحمتک الکبری لا اله الّا انت الکریم الرّحیم الوهّاب

عبدالبهاء عباس